

РАҲИМА СОДИҚОВА

**МЕН СИЗНИ
ҚЎМСАЙМАН**

Шеърлар

Тошкент
«Янги аср явлди»
2005

84(5У)6-5 БЭДНИЙ ЭДЭБИЕТ —
ШЕЪРЛАР

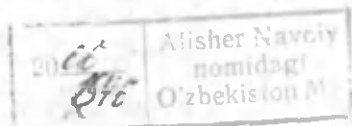
Шоира ва журналист Раҳима Содиқованинг номи китобхонларга яхши танили. Шеърлари, кўшиқлари билан обрў-эътибор қозониб, эл-юртнинг дуосини олиб, самарали қалам тебратаяётган ижодкорларимиздан.

«Мен сизни кўмсайман» – Раҳима Содиқованинг янги китоби ана шундай аталгани ҳам бежиз эмас. Бу тўпلامдан муаллифнинг сўнгги йилларда меҳр билан битган ижод намуналари ўрин олганки, у албатта сиз, шеърят мухлисларида илиқ таассурот қолдиради.

Масъул муҳаррир:

Нормурод НАРЗУЛЛАЕВ,
Ўзбекистон Халқ шоири

W 31929
08,

ISBN 5-633-01813-3

© Раҳима Содиқова. «Мен сизни кўмсайман».

«Янги аср авлоди», 2005 йил

*Ушбу китобимни онам
Ҳошия Исроил ҳожи қизларининг
ёрқин хотираларига бағишлайман
(Муаллиф)*

ҚУЁШ ЮРТИ

*Бир ўлкаки, ҳуснга бойдир,
Унинг энг зўр кўзгуси Ойдир.
Ҳамид Олимжон*

Ойга кўзгу бўлолган ўлка,
Кунга ўтру бўлолган ўлка,
Бахти мангу кулолган ўлка,
Қуёш юрти, она масканим –
Жоним Тошкентим.

“Шарқда машғал шаҳар” дейдилар,
Қучгани – шон-зафар дейдилар,
Тупроғи дур – гавҳар дейдилар,
Таърифларга тўлиб тошганим –
Жоним Тошкентим.

Жаннат боғинг эрур бебаҳо,
Ҳуснингга зеб не қаср, бино,
Наинки ер остига, ҳатто,
Олам қалбига йўл топганим –
Жоним Тошкентим.

“Хуш келибсиз!” – илк айтар сўзи,
Қўл кўксида, порлайди кўзи.
Меҳмондўст эл билмайди тўзим,
Довруқлари доvon ошганим –
Жоним Тошкентим.

Осиёнинг кўрки эрурсан,
Сен қалбимнинг мулки эрурсан,
Бошда – ҳумо, ғолиб, мағрурсан,
Йўли иқбол сари тушганим –
Жоним Тошкентим.

Нон шаҳрисан, имон шаҳрисан,
Кўҳна Шарқнинг дoston шаҳрисан,
Қалб ғурури, юрак фаҳрисан,
Меҳрин муҳр қилиб босганим –
Жоним Тошкентим.

Сафар чиқсам мен олис-олис,
Қалб чайқалар мисоли денгиз,
Юртлар аро ўзингсан тенгсиз,
Мен соғинч-ла қўмсаб шошганим –
Жоним Тошкентим.

Истиқлолинг – бахтинг муборак,
Истиқболдан тахтинг муборак,
Ўзни англаш вақтинг муборак,
Мустақил юрт, бағри-чаманим –
Жоним Тошкентим.

Боғларингдан баҳор кетмасин,
Тоғларингдан виқор кетмасин,
Осмонингдан “зоғ”лар ўтмасин,
Сен ўзингсан мангу Ватаним –
Жоним Тошкентим.

НАШИДА

Бугун олам жилоланар
Мисли камалак.
Чарх уради сир-хаёллар
Гирди – капалак.

Тулиб кетар наволарга
Бу азим дунё.
Учгандайман самоларга
Қуш бўлиб гўё.

Юрагини очди ўшал
Офтобжамолим.
Ҳар нигоҳи битта ғазал,
Бахти – иқболим.

Ақли доно, кўзи оташ,
Сузи дурдона,
Юраккинам дейди яккаш:
Сени мардона.

Севги деган шунчалар ҳам
Олов эканми?
Латофатни гунчалардан
Олар эканми?

Бугун олам жилоланар
Мисли камалак.
Чарх уради сир-хаёллар
Гирди – капалак . . .

ЁҒДУЛАР

Ёлғизоёқ йўлдан мен
Кетардим ёлғизгина.
Хаёллари уфқи
Қуч: олган қизгина.

Ёлғизоёқ йўлдан мен
Борар эдим олисга.
Қаршимда пайдо бўлдинг,
Пайдо бўлдинг оҳиста.

Ёлғизоёқ йўлдан мен
Интилардим юксакка.
Бахтимни осмон этиб,
Ўзинг кирдинг юракка.

Ёлғизоёқ йўлда мен
Ҳамроҳ бўлган ёлғизим.
Наҳотки тўғри келмиш
Сенинг билан юлдузим?!

Ёлғизоёқ йўлдан мен
Сен-ла мағрур бораман.
Сен бор жойда зулматни
Ёғдуларга қораман.

Тунда Ойнинг ҳилоласи
Мажнунтолнинг панасида
Шўх анҳорнинг зилоласи –
Шеърларимнинг маъносида.

Шеърларимнинг сарчашмаси
Зилол бўлсин, тиниқ бўлсин.
Илҳомимнинг карашмаси
Серташрифу аниқ бўлсин.

Илҳомимдир учқур тулпор,
Бошла, мани юксакларга.
Дилда қўйма дарду ғубор,
Чашмадай оқ юракларга.

ҚАЛБИМ

Муштдай қалбим қафасда, қафас бунча тор зрур,
Банди қилган кўнгилга қалбим интизор зрур.

Қанча қалбнинг ғунчасин пайҳон қилган эди-ку,
Ажаб, бу кун ўзи ҳам бир ғунчага зор зрур.

Сўзлар бисёр кўнгилда, учрашганда тилим лол,
Қизлар учун қалб очиш – бунчалар ҳам ор зрур.

Дунё ўзи шундайми, ёки қалбнинг буйруғи
Хуморлар қолиб, кўнглим ўзгага хумор зрур.

Билишимча дўстинг ҳам сенга сўз ўргатибди,
Шубҳа қилма, Раҳиманг сенга вафодор зрур.

СОҒИНЧ

Сен деганда у қизнинг ўйлари чувалади,
Тик боқмаган кўзлари – боқмайин уялади.
Номинг тинглаб, йўлингга қаради, қиёлади,
Сен деганда . . .

Сен келганда қалбида ситмай жўшар қувончи,
Сенла бирга қайтармиш, гумон бўлган ишончи.
Ёлғиз ўзинг эурсан олисдаги юпанчи,
Сен келганда . . .

Билсанми: қиз қалбин бир меҳрга зорлигин,
Хумор кўзи йўлингга яна ҳам хуморлигин.
Севдим, деб айтиш ахир, қизлар учун орлигин –
Биласанми?...

Келасанми, дилидан гумонларни парчалаб,
Шубҳалардан тоғ бўлган уммонларни парчалаб,
Меҳрсиз зришганинг – имконларни парчалаб,
Келасанми?...
Кел тезроқ!
Дил муштоқ!

РАҲМ БИЛМАС (Мувашишаҳ)

Р аҳм билмас сен севган санам,
М айли, ҳижрон ёндирсин, дейди.
А ламларда ўртайди бирам,
А ёв билмас, ўйлари, дайди.
Ҳ еч раҳмсиз фироққа ташлар,
Ҳ еч парвосиз ёнишларингга.
И хлосингни, кўнглингни ғашлар,
М айли йўқдир хонишларингга.
М еҳринг тортар, ўғирлар тушинг,
У зун тунлар ўшал ойжамол,
А ввалбошдан банд этиб ҳушинг,
Д ардин айтмай юрар бемалол.

ХОТИРА

Сухбат жуда қизиб кетади,
Яқин дўстлар бўлганида жам.
Ғап мавзуси бирдан ўтади
Оталарга ... оҳ менинг отам ...
Шод қалбимга тўла бошлар ғам.

Сўниб қолар шу зумда кулгум,
Сўниб қолар сабр-бардошим.
Бошим эгиб зиёрат қилгум
Оқизганча кўзимдан ёшим –
Отам қабри – тинч мазорбошим.

Шунда таскин топади кўнглим,
Эслаб, кўмсаб отам юз-кўзин.
Армонларга тўламан дўстим,
Эслатмагин отамнинг сўзин,
Тополмасман ҳеч қачон ўзин.

* * *

Ўтар кунлар, ўтар ойлар ҳам,
Бир-бирига йиллар эргашиб,
Чарчамайди асрлар бардам
Офтобдан бизга нур ташиб.

Шундай пайтлар бўларкан ҳатто,
Бир сўз шифо, бемор инсонга
Одамлар бор: беўқ, бехато
Юрагингни олар нишонга.

Яхшиларга яқин қил, тақдир,
Эзгуликка бўлолгин ҳамдам.
Юракларни қилгину асир,
Дардди дилга бўлолгин малҳам.

НАВНИҲОЛ

Навниҳол деб авайладилар,
Суғордилар тағларин чоғиб.
Қараб, тараб ҳам бойладилар,
Тирговуч ҳам қўйдилар тоғиб.

Танасини қўйдилар оқлаб,
Ҳашаротдан бўлсин деб холи.
Ёз чоғида ниҳолча дастлаб
Мева берди, оҳ, қандай болли.

Бугун-чи куз, атроф хазонрез,
Титрар дарахт, ранги заъфарон.
Меҳр қўйган одамлар бу кез
Дарахт силтаб, супурар хазон.

Қўлда калтак, савалаб уни,
Ҳеч аёвсиз қаранг, қоқурлар.
Кўклам кулган япроқларини,
Нега бугун ўтда ёқурлар?!

Айбламангиз ўткинчи вақтни,
Эҳ, бечидам одамлар сабри.
Калтакламанг, шўрлик баргларнинг
Уч-тўрт кунлик қолди-ку умри!

КИМНИ КУТАР

Тун ... Сутдаин беғубор, сокин,
Фунчаларнинг кўзида уйку.
Ой сузади зриниб, секин,
Қалбга солар ажиб бир гулу.

Шовуллайди кумуш теракзор,
Баъзан мендай қўяр энтикиб,
Хумор қалби кимни кутар зор,
Баландларга чиқиб, кўз тикиб?..

ҚАДРИМ

Анҳор бўлиб, сой бўлиб оқсам,
Гўзалликка бой бўлиб оқсам,
Сувга интиқ чўллар, далалар,
Водийларга гул-лола тақсам.

Пахтазорлар кўйнида бўлсам,
Яшартирмоқ кўйнида бўлсам,
Тонгда шаффоф шабнам мисоли
Гул-лолалар бўйида бўлсам.

Саҳроларга бағишласам жон,
Хизматимдан эл бўлса хандон!
Эътирозим шугина фақат:
Қадрим сувдай бўлмаса арзон.

МАНЗАРА

Булутларнинг этаги –
Шамолларнинг эрмаги.
Юлдузларни аллалар
Оймоманинг эртаги.

Икки соя ҳов пастда,
Сир – энтиккан нафасда.
Ошиқларга термулар
Оймома ҳам ҳавасда.

Ишқдан сўзлаб ҳикоя,
Энтикар икки соя,
Ётоғига сирғалар
Оймома ҳам ниҳоят.

Сой суви жимир-жимир,
Соялар этмас қимир,
Сен уларга бахт тила,
Оймомажон бир умр.

БЎЛСА БОРДИР...

Кўзларимда бор эмиш қувонч,
Лабларимга муҳриш кулгу.
Севинчимдан кимгадир юпанч,
Кимларгадир солмишман ғулу,
Бўлса бордир . . .

Кўзларимда бор эмиш қайғу,
Мағрур бошим ғамдан эгикмиш,
Далда берар пинҳоний туйғу
Дардларимга у ҳам шерикмиш.
Бўлса бордир . . .

Қалбда кечган қувонч, ғалаён,
Дўстга – меҳр, душманга – сурон,
Кўзларимда бўлар намоён,
Дерлар: “Қалбга – кўзлар таржимон”
Бўлса бордир . . .

ХАЁЛИМ

О... хаёлим, хаёлим,
Бунча тубсиз, йироқсиз.
Баъзан зулмат мисоли,
Баъзан эса чироқсиз.

Ошкор қилмай сирини,
Фикрларим чувалар.
Тутай дейман бирини,
Тутқич бермас қувалар.

Олган фикру ўйимни,
Шеърдир асли – хаёлим.
Нурга чайиб куйимни,
Яшнатавер ҳаётим.

БАҲОР

Қўшиқ тўқиб, мамнун жилмайиб,
Келди ўша таниш гулбаҳор.
Еллар сўзлар майин, ййманиб,
“Юр сайрга, мен билан, дилдор”.

Юзим сийпаб шивирлар яна:
“Кўряпсанми, кезмоқда баҳор,
Қувноқ қушлар қилар тантана,
Лолазор ҳам бизларга хумор”.

Ажаб, ҳар йил келганда баҳор,
Бўлиб қолар еллар ҳам бийрон.
Ажаб, элни кезганда баҳор,
Ўсма суртиб нозланар жаҳон.

Мафтунингман, гўзал гулбаҳор,
Лолазорлар шайдоси ўзим.
Қалбим доим баҳорга хумор,
Сенга доим муштоқдир кўзим.

Қайларгадир шошилар юрак,
Шошилади юрак – бесабр.
Неларгадир интилар, чопар,
Кимлардандир кутади тадбир.

Қафасига сизмай энтикар,
Ҳижрон чоғи муштдай юрагим,
Ҳижрон аро кунларга қўйиб,
Қайлардасан, олий тилагим?

ЭСЛАЙМАН СЕНИ

Ёмғирли кунларда эслайман сени,
Юлдузли тунларда эслайман сени,
Ёмғир каби шошқин, тундай осуда
Жимгина унларда эслайман сени,
Увуттиш шунчалар огир экан, оҳ.

Ёмғирдай ёш тўкиб, ёшли кўзинг-ла
Энтикиб дегандинг: “Тапларим тингла,
Мен сени деганман, умрим борича . . .”
Англадим: ваъдалар, куз ёш, сўзинг-ла
Ўткинчи бир ҳавас, ёмғир экан, оҳ.

Юлдузли тунларда бирга кезардик,
Дилларда борини сўзсиз сезардик,
Севгимиз олқишлаб, ғазаллар тўқиб,
Ойдин кечаларда ой-ла сузардик . . .
Муҳаббат — чўғ тўла гандир экан, оҳ.

Ўтган ширин дамлар ёдимда бу кун,
Ҳавас қилганлар ҳам ёнимда бу кун,
Кунларим ёмғирли, юлдузим учди . . .
Дўстларим юпатар, хўрсиниб секин,
Сўнг қўшиб қўйишар: “Тақдир экан, оҳ”.

Ёмғирли кунларда эслайман сени,
Юлдузли тунларда эслайман сени,
Ёмғир каби шошқин, тундай осуда
Жимгина унларда эслайман сени,
Унутиш шунчалар огир экан, оҳ.

ОНАГИНАМ

Онагинам –

Мушфиқ мунисим,
Зиммангизда қанча тапшиш бор.
Онагинам – табаррук исм,
Мангу сиз-ла қилай ифтихор.

Онагинам –

Ғамхўр ва доно,
Кўзингизда дунё севинчи.
Сизсиз борлиқ қолар бемаъно,
Сизсиз йўқдир оламнинг тинчи.

Онагинам –

Ғоят қаттиқхўл,
Бўласиз гоҳ бир айбим учун.
“Бобошгнам, қолиб тўғри йўл,
Сен неларга сарф этдинг кучинг?”.

Онагинам –

Азиз, меҳрибон,
Сизни дейман, – олам тиргаги.
Сиз билан нур, олам чароғон,
Уриб турар замин юраги.
Онагинам . . .

Дарё шовуллайди,
Қалбим ловуллайди ...
Шубҳалар пинжида чарх урган ўйим,
Вассажуфтда қўнган қалдирғоч мисол,
Кимнингдир қалбида топади қўним.

Дарё имламоқда,
Қирғоқ намланмоқда...
Негадир, қайгадир шошиб, энтикиб.
Шошаман, қайдадир йироқ-йироқда
Киминдир йўлимга қарар кўз тикиб...

ОДАМЛАР

Нечун бугун сустсан, азизим,
Кўзларимга мунгли боқасан,
Неларнидир ўйлайсанда жим,
Тушунолмай киприк қоқасан.

Оғушига олар хаёллар,
Бири – қўрқув, бири – ваҳима.
Ўрар сени тубсиз саволлар,
Нима учун, нима гап, нима?..

Эҳ дугонам, мунча нотинчсан,
Сени бўғар ўткинчи ғамлар.
Ҳолатингни кўриб севинчдан
Кулаяпти ўша одамлар.

СУМАЛАК

Баҳор келди ейиб сеп,
Дарахтлар ёзди куртак.
Қўни-қўшни бўлиб туپ,
Қилмоқ бўлдик сумалак.

Сумалак бу аслида –
Наврўздан бир шарофат.
Айни баҳор фаслида –
Пишириш бизга одат.

– Сойдан териб келинг тош, –
Дейди опам Санобар.
Барчамизга бўлиб бош,
Иш тақсимлар баробар.

Бугдой экиб ундирган
Мана шу катта опам.
Хамма ишни тиндирган,
Ўзи чаққондир хўпам.

Яқиндаги сойдан биз,
Тош келтирдик бир талай.
Тегиб турди фойдамиз,
Ёрдамчимиз ҳарқалай.

Қазиб улкан ерўчоқ,
Ўрнатилди дошқозон.
Ўт ёқдик кучоқ-кучоқ,
Сумалак эмас осон.

Қулларда ёғоч кангир,
Бугун ҳамма пазанда.
Қайнайди биқир-биқир,
Сумалак дошқозонда.

Ёнғоқ мисол тошлари
Кавлаганда шақирлар.
Энди тоша бошларми,
Сув қуямиз пақирлаб.

Ҳеч ким четда қолмади,
Еттидан етмиш яшар.
Қозон кавлаб толмадик,
Сумалак – завқли ҳашар.

Қаранг оқшом тушдию,
Сумалак пишмас ҳамон.
Ялпиз сомса пишдию,
Сумалак еймиз қачон?

Опам дейди: кўк сомса –
Баҳорнинг илк кўкати.
Ким уни тўйиб еса,
Аъло бўлур сиҳати.

Ялпиз сомса – оҳ маза,
Лекин сумалак – бўлак,
Хуштаъмликда овоза
Сумалак бўлса керак.

Мен уни кута-кута,
Кириб олдим ўринга.
Пишар экан нонушта,
Келиб сиз ҳам кўринг-а!..

Қуёш кокилин тараб,
Бирам сулув тонг отди,
“Сумалак пишда, қаранг”,
Деган овоз уйғотди.

Бир қозон бўлиб, ҳай-ҳай,
Етилибди сумалак.
“Мен битта ялаб кўрай”,
Дейди укам, жонсарак.

Тотиб кўрдим: Оҳ, оҳ, оҳ,
Бунчалар шарбат – ширин.
Шакар солмовдик мутлоқ,
Бунда не сир яширин?

Кўпчилик қилса меҳнат,
Жам бўлиб, аҳил бўлиб,
Ширин бўларкан ҳар вақт,
Шундайин асил бўлиб.

ДАМ ОЛИШ КУНИ

Илк саҳардан аёл турар,
Тайёрлай деб зап нонушта.
Сут келтириб, хамир қорар,
Вақти бўлмас ҳар кун ишда.
Бугун ахир дам олиш куни.

Дастурхоннинг атрофида,
Буюртмачи болалар жўр:
– Манги қилвинг,
– Йўқ мошхўрда,
– Йўқ, йўқ норин – баридан зўр.
Бугун ахир дам олиш куни.

Ишлари-ей бирам кўпдир,
Тиқиш-чатиш, кир-чир, дазмол.
Уй тозалаш, супир-сидир,
Меҳмон келарми, зҳтимол –
Бугун ахир дам олиш куни.

Уч кун бўлди “кўзи ёриб”,
Ўғил кўрди қайнсингли,
Келиш керак бирров бориб,
Йўқса оғриб қолар кўнгли,
Бугун ахир дам олиш куни.

Сочу тирвоқ бир аҳволда,
Сартарошга бориш керак.
Аёл – барибир аёл-да,
Ўзига ҳам қараш керак.
Бугун ахир дам олиш куни.

Қай бирига чопса экан,
Улгуролмай боши қотар.
Вақтни қайдан топса экан,
Эр – рўзнома ўқиб ётар.
Бугун ахир дам олиш куни.

Ҳар якшанба шудир аҳвол,
Югуради, елар аёл.
Туғилади ҳақли савол:
Қачон дамйн олар аёл,
Бўлармикин дам олиш куни?

ШОДЛИГИМНИНГ БОИСИ

Баҳор латофатидан кўзларим порламоқда,
Навбаҳорнинг еллари манзилга чорламоқда.

Лолалар ханда қилган қирларга чиқай пешвоз,
Чарх урай қалдирғочдай, кўкларга қилай парвоз.

Кел дугонам, ушбу кун шеър дафтаринг ола кел,
Қалбга гулгула солган сир-гапларинг ола кел.

Юраккинам тошмоқда шириш, пинҳон ҳислардан,
Келгин суҳбат қурайлик талабалик кезлардан.

Баҳорга пешвоз чиқмоқ қадимдан бир одатдир,
Баҳорга етмоқ, алёр айтмоқ ҳам саодатдир.

Алёр баҳор, гул баҳор, бахту шодлик боиси,
Оламни тутсин фақат бахт хониши, гул иси.

Ёлғиз мен уйдаман, мудроқ хонада,
Кўз ўнгимда даҳшат – тун қоронғуси.
Пойлаяпсан рақиб, балки панада,
Якка қолди, дея шоир туйғуси.

Ўйларимга чангал солмоқчи бўлган,
Эй рақиб, сўзлагил, мақсадинг надир?
Гар мен керак бўлсам, қонларга тўлган –
Кўзларинг ўйнатма, юзма-юз гапир! . . .

БОЛАКАЙ

Чопқиллаб ўйнайсан, болакай,
Шўхлигинг қўймайсан, болакай.

Тинимни, ташвишни билмайсан,
Ҳоришни, нолишни билмайсан.

Бир тўда ўйинчоқ бўлса бас,
Сенга ҳеч тўсиқлар писандмас.

Қувганинг капалак, қушлардир,
Кўрганинг бокира тушлардир.

Гулларнинг хандаси лабингда,
Мусаффо маъсумлик қалбингда.

Қийқириб куласан, болакай,
Бўлсайдим беташвиш боладай.

ХОТИРА ХИЁБОНИДАГИ ҲЙЛАР

Ҳтса ҳамки қанча йиллар
Айрилиқ бир ноладир.
Номингизга туташ йўллар,
Армонларга тўладир.

Она-Ватан – фаҳрим дея,
Жонни фидо этганлар.
Ёвга нафрат қаҳрим дея,
Ёв бошига етганлар.

Сиздан айру қилди тақдир,
Қонхўр уруш – шум офат.
Йилдан-йилга ардоқлидир
Сиз кўрсатган жасорат.

Йигит бўлиб қон, урушдан
Бошқа нени кўрдингиз?
Оҳ, долғали бу турмушда
Билинмоқда ўрнингиз.

Бўзлаб етим қолмас эдик,
Бўлмаганда шум уруш.
Балки керак бўлмас эди,
Бугунги қайта қуриш.

Соғинч ўртаган маҳали,
Эгажакмиз бунда бош.
Сизни тавоф айлагали
Ҳар куни чиққай қуёш.

Жанглардан сўнг гўё бунда
Кўз юмгансиз уйқуга.
Оромингиз асраб кунда,
Таъзимдамиз мангуга.

ҚЎШ КЕЛИН

Қўш келин, қўша келин,
Тўйга файз қўшган келин.
Хонамизнинг чиройи,
Қуёши, тўлин ойи
Бўлган қўш келинсиялар,
Хушвақт, хуш келибсиялар,
Қўш-қўш бўлсин бахтингиз,
Қатъий бўлсин аҳдингиз.
Икки енда келинчак,
Икки енда беланчак.
Фарзандлар ҳам қўш бўлсин,
Соф ниётлар эш бўлсин.
Кундай кулсин юзингиз,
Гулга тўлсин изингиз.
Қуёвларга тилагим
Асранг аёл юрагин.
Содиқ, барқарор бўлинг,
Мангу бахтиёр бўлинг.

МУҲАББАТ

(Мувашишаҳ)

М уҳаббат – меҳрдан яралар асли,
У ни ёдга солар навбаҳор фасли.
Ҳ амдам кўнгилларга баҳор баҳона,
А нвойи чечаклар – гулдан нишона.
Б угун эзгу ниёт ҳар бир кўнгилда,
Б аҳор тилаклари бўлур ижобат.
А ҳ д ила садоқат йўғрилган дилда –
Т антана қилғуси асл муҳаббат.

ОҚ ҚОҒОЗ

Оқ қоғоз, оппоқ қоғоз,
Қанотингни қоқ, қоғоз.
Хат бўлиб, суҳбат бўлиб,
Арзи муҳаббат бўлиб,
Айлагил қувноқ, қоғоз.

Оқ қоғоз, оппоқ қоғоз,
Мен билан ўртоқ қоғоз.
Қўним билмас хаёллар,
Лол қолдирган саволлар,
Сенгадир муштоқ қоғоз.

Оқ қоғоз, оппоқ қоғоз,
Ҳамиша ҳамроҳ қоғоз.
Мусавирнинг сийрати,
Ижодкорнинг санъати —
Сен билан янгроқ қоғоз.

Оқ қоғоз, оппоқ қоғоз,
Ниятим ҳам оқ, қоғоз:
Юзинг қора бўлмасин,
Қалбни яра қилмасин.

Пок шодумон дилларга
Солмагил титроқ, қоғоз.

Оқ қоғоз, оппоқ қоғоз...

МЕН СИЗНИ ҚҰМСАЙМАН

Баъзан тўйиб кетсам мижгов гаплардан,
Баъзан куйиб кетсам кўнгли чаплардан,
Нуроний чеҳрангиз топмай сафлардан,
Мен сизни қўмсайман, азиз Онажон.

Баъзида кенг олам тор бўлиб қолса,
Ташна дил меҳрга зор бўлиб қолса,
Кўнгилни сўрашлик ор бўлиб қолса,
Мен сизни қўмсайман, азиз Онажон.

“Дўст” деб ишонганим имонин сотса,
Жигар деганимнинг дийдаси қотса,
Кўксимга тиканмас аламлар ботса,
Мен сизни қўмсайман, азиз Онажон.

Ортиқча сув бузар ўзан-ариягин,
Сийлаганинг бошга қўйса чоригин,
Кийиги тарк этса ишонган боғин,
Мен сизни қўмсайман, азиз Онажон.

МАВЛУДАХОН

(Мувашииаҳ)

М афтун қилган гўзал қиз руҳмисан, паримисан,
А сл инжудай азиз, қизлар гавҳаримисан?
В о ажаб, кўзларингда куйдиргувчи табассум,
Л атофатга ҳамроҳу андуҳдан наримисан?
У зун тунлар висолинг хаёлимни банд этмиш.
Д ардим малҳами – ўзинг, ишқим сарваримисан?
А йб айлама қувногим, сўзларимдан адашсам,
Ҳ олим забун айладинг, қизлар маккоримисан?
О лам менга тор бугун, бепарвосан азизам,
Н оминг-ла урар қалбим, юрак-меҳваримисан?

ВАФО МАДҲИ

(Дуэт)

Йигит:

Сен эмасми юрагимни олган ойжамол,
Қанча савдо, қанча ташвиш солган ойжамол,
Юрагимни очганимда бепарво, кулиб,
Ишқда эмас, ҳавасларда толган ойжамол?

Қиз:

Юрагингни олган мендурман,
Савдо-ташвиш солган мендурман.
Айтганингдек, ҳавасда эмас,
Ишқинг билан толган мендурман.

Йигит:

Сени дейман кукдаги ой ва юлдуз ҳаққи,
Қуёш бизга ҳади этган бу кундуз ҳаққи.
Гар ваъданга вафо билан иқрор экансан,
Юрагимда севгим яшар ёруғ юз ҳаққи.

Қиз:

Ёруғ юзли шохсуворим сен,
Чин севгига вафодорим сен.
Меҳнат билан шуҳрат таратган,
Асл довгдор, мададжорим сен.

ГУЛ СОҒИНЧИ

Офтоб ёзиб зар кокил,
Қучоқ-қучоқ нур сочди.
Қирмизи ранг гулларим
Митти лабларин очди.

Гул кимни соғинибди?
Яноғида томчи ёш.
Бир тунлик ҳижронга ҳам
Беролмабди-да бардош . . .

Соғинтирган ким десам,
Кўкдаги қуёш экан.
Тунда уни кўролмай,
Гул кўзида ёш экан.

АЛП ЖАМОЛГА

(Ёдنامа)

Боғлар аро кезар эдим, гул бўйидан маст,
Олислардан садо келди, ажаб сирли сас:
“Ўксимайман, чинорчалик яшамадим, деб,
Нолишим йўқ, мен тоғларга ўхшамадим, деб.

Мен боғларда оддийгина бир дарахт мисол,
Мевалари хазон билмас ва топмас завол.
Қиш-қировли кунлар ўтди, қилмадим “оҳ”лар.
Тош тегинин билар асли мевали шохлар.

Мен халқимга улашганим – табассум ханда,
Жон томири бўлиб яшар покиза танда.
Бу тан ўтда ёнмагайдир, чўкмагай сувда
Алплар мисол Жамоли бор ҳатто уйқуда.

АЛЛА

Турналар тизим-тизим,
Қолдирмас бирор изин,
Турнадай маржон бўлай,
Бўйнингга, она қизим,
Алла-ё, алла.

От келар гулдур-гулдур,
Севганим атир гулдир.
Жажжигинам юрар жой –
Энг равон, қутлуғ йўлдир,
Алла-ё, алла.

Сув бўйида мажнунтол,
Бош эгиб сураб хаёл.
Қора кўзим, дўмбоғим,
Сенга ёр бўлсин иқбол.
Алла-ё, алла.

Шилдир-шилдир сув оқар,
Водийларга гул тақар.
Тили бийрон тойчоғим,
Сўзларинг дилга ёқар.
Алла-ё, алла.

Юлдузлардир жим-жима,
Ой сузар гўё кема.
Отанг-онанг бор экан,
Толсингдан ғам ема.
Алла-ё, алла

ОНАЖОНИМ, ХАЁЛИМДА – СИЗ

Онажоним, хаёлимда – Сиз!
Гапирган ҳар мисолимда Сиз!
Ҳаётимнинг ҳар дақиқаси,
Сиз кўрмаган иқболимда Сиз!
Онажоним, хаёлимда – Сиз!

Хазонрез боғ ҳувиллаб қолди,
Сизни қўмсаб юрагим толди.
Тақдир бошга айрилиқ солди,
Онажоним, хаёлимда – Сиз!

Қайга учди айтинг бахт қушим?
Ҳеч нарсага йўқ эрур ҳушим,
Қани бари бўлсайди тушим,
Онажоним, хаёлимда – Сиз!

Қаро тунлар оқ тонгсиз бугун,
Кулгуларим жарангсиз бугун.
Яноқларим, оҳ рангсиз бугун,
Онажоним, хаёлимда – Сиз!

Юрак бўзлар ей қилиб қаддин,
Изингизнинг ҳаттоки гардин
Энди қайдан излаб ахтаргум,
Онажоним, хаёлимда – Сиз!

Кўчаларим, яккаш кўчалар,
Қабрингизга туташ кўчалар,
Бундан ўтса, қанча-қанчалар
Онажоним, хаёлимда – Сиз!

Ўтиб борар ана, кампир-чол,
Чолда ҳасса, кампир қадди дол.
Ҳавасларда термуламан лол,
Онажоним, хаёлимда – Сиз!

Мен ўтаман бошим қилиб ҳам,
Мен ўтаман юрагимда ғам,
Мен ўтаман кўзларимда нам,
Онажоним, хаёлимда – Сиз!

Юрагимнинг сирдоши қани?
Журъатиму бардошим қани?
Тўй-ҳашамда тўйбошим қани?
Онажоним, хаёлимда – Сиз!

Орзуимнинг поёнларида,
Байрамларнинг шодонларида,
Етим қалбим армонларида,
Онажоним, хаёлимда – Сиз!

Жуғжиктирар кузнинг қуёши,
Тиёлмасман кўзимнинг ёшин,
Ҳаётимнинг энг аввал боши –
Онажоним, хаёлимда – Сиз!

Онажоним, хаёлимда – Сиз...

ТИШ ВАСФИ

Сен кунглингни қўйган санам –
Бир пари пайкар экан.
Кулганида нуқра сочган
Тишлари гавҳар экан.

Тишларини кўрмоқ истаб,
Ул парини кулдириб,
Теграсидан эсган еллар
Бедору сар-сар экан.

Сўзи доно, ҳусни якто,
Ақли ҳам пешдир ва лек,
Тишга тилло қоплатмоқлик
Бир истаги бор экан.

Соф тишларинг дур, садафдир,
Унга олтин на ҳожат?
Улки тилло тўн кийган тиш –
Зиндон ичра хор экан.

МАНЗИЛЛАР

Ўғлим-қизим чопқиллашиб, ўйнашади ким ўзар,
Меҳр билан тикиламан, орзуларим бўй чўзар.
Ҳали ўғлим саволлардан ўзгасини билолмас,
Ҳали қизим хаёллардан ўзгасини қилолмас.

Ҳали улар очган эмас буюк фанда бир дунё,
Лек завқларин кўрганимда дунё очурман гўё.
Гўдак ўғлим саволлари баъзан мени қилур лол,
Қизимнинг сир-хаёллари зулматга нур, эҳтимол.

Жумбоқлар ҳам, жавоблар ҳам сероб экан ҳаётда,
Учганимда хаёл номли, учқур, тулпор қанотда.
Ўйлайманки, торлик қилур якка шахс фалсафаси,
Ахир, чекка қишлоқда ҳам янги ҳаёт нафаси.

Ўйла тезроқ, вақт тигизроқ йигирманчи асрдир,
Кеча шийдам ер деганинг, эрта улкан қасрдир.
Бир қасрки, манглайига бахту иқбол ёзилган,
Бир қасрки, меҳнат қилган етар шундай манзилга.

Бу манзилда ўғлим албат қониқадир жавобга,
Бу манзилда орзу-хаёл албат чиқар рўёбга.
Бу манзилда нурун мангу сочаверсин офтоб,
Мен ҳам учқур тулпоримда олға интилгум шитоб.

ТҮЙДА

Бугун авжга чиқди базм, гулга тўлди хонангиз,
Қучоқ очиб, келди қутлаб, дўстингиз-дугонангиз.

Бунчалар гул-гул ёниб ўлтирибсиз, келинчак,
Бахтидан масрур куёв – энг яқин парвонангиз.

Йўл олис, кўнгил яқин келдингиз доvon ошиб,
Бунча ҳам кенг бўлмаса, сингилжон, пешонангиз!?

Ою йиллар кутдирдингиз, бас, етар, ҳижрон гами,
Кетмас энди ҳеч қанақа важингиз-баҳонангиз.

Ораулардан кулсалар гоҳ, ҳижрондан ўйга толиб,
“Қизим олис кетди” дея, юрганмишлар онангиз.

Онангизга айтинг аста, асло гам чекмасинлар,
Она бўлиб, бағрин очиб, кутмоқда қайнонангиз.

Кетмангиз, кетмангиз баҳор еллари,
Кетмангиз қалбимга ҳижронлар солиб.
Кетмангиз, эркатой баҳор гуллари,
Сиз менинг ўн саккиз ёшимни олиб.

Майлига, кетинг-у, излар қолдиринг,
Ҳар йили такрорий келганда баҳор –
Майлига, бир нафас ўйга толдиринг –
Ўн саккиз ёшимни кўрайин такрор.

МУРҒАК МУҲАББАТ

Яна баҳор ... Кўзин уқалаб,
Уйгонмоқда сўлим табиат.
Ялпиз терар ариқ ёқалаб,
Қўлларида ихчам бир сават,
Юрагида сирли муҳаббат,
Жингала соч соҳибжамол қиз.

Ялпиз терар, яшил бу олам
Яшнатади қизнинг кўзларин.
У унутган онасин: “Болам,
Тезроқ келгин” деган сўзларин.
Нимагадир ениб юзлари,
Ўз-ўзига берар савол қиз.

Қиз билмайди ким экан ўша,
Тувлар уни бедор этувчи.
Билмас ҳали, ўйлар ҳамиша,
Ким эканин бахтга элтувчи,
Ким экан у қалбин тутувчи?
Фақат сураб ширин хаёл қиз.

Кўриб қолди, ялпиз оралаб –
Очилибди бир жуфт қизғалдоқ.
Шўх энтикиб кетди мурғак қалб,
Гулни узиб оларкан, шу чоқ
Илк бор қучди мурғак бир титроқ...
Ҳали муҳаббати ҳилол қиз.

ОТАЖОН

*(Отам Нурмуҳаммад Содиқовнинг
ёрқин хотираларига бағишлайман)*

Яна баҳор – назокат фасли,
Қир – адирни гулга ўрайди,
Гулзор аро бўтакўз хомуш
Етим қизнинг ҳолин сўрайди.

Севар эдим баҳорни мен ҳам,
Водийларга боқардим хумор.
Энди-чи гул, сеп ёйса кўклам,
Кўз ўнгимда: гул унган мозор.

Ҳа, дадажон, қабрингиз сатдин,
Гул ўрабди, ўсибди майса.
Зиёратга бориб тунов кун
Тийлмадим ўзим бир лаҳза.

Қанча-қанча ранжитар эдим,
Кўнглингизга берардим озор.
– Тушунмайсиз, дадажон, дердим,
Аmmo Сизчи, кулиб, беозор:

– Бир кун келар афсус, қизгинам,
“Эҳ, отам-а!” – дерсан, бош чайқаб.
Она қизим, келмасдан шу дам –
Кўп нарсани билиб ол пайқаб.

Дея кулиб, севиб, зркалаб,
Сочларимни силар эдингиз.
Ҳоҳи кечми, ҳоҳи эрталаб,
Менга омад тилар эдингиз.

Эҳ отажон, эҳ жигаргўшам,
Ўлимнингиз сезганидингиз?
Бугун афсус ва соғинч билан
Сизни кўмсар она қизингиз.

Қўмсар Сизни: бирор мўйсафид
“Қизим” дея гапирганида.

Қўмсар Сизни, ҳар ишда собит –
Дадам қани, қанилар дея ...

Гоҳ хўрсиниб, гоҳ ўпкам тўлиб,
Қабрингизга яна етдим ман.
Нечун жимсиз, йиғлайман тўйиб,
Наҳот йўқсиз, наҳот етимман?..

Наҳот шундай янгроқ кулгулар,
Наҳот шунча ҳислар, туйғулар.
Ҳеч топилмас насиҳатингиз,
Менга бўлган муҳаббатингиз.

Ҳар биттаси олтин сўзингиз,
Қайғу билмас, кулган юзингиз.
Ҳунарингиз, донишмандлик ҳам,
Сиз-ла ўтган қувонч, шодлик ҳам –

Наҳот Сиз-ла кўмилди ерга?
Наҳот лозим топилди гўрга?!..
Эгик бўлур бошимиз наҳот,
Отасизмиз бутун умрга?

Йўқ, мен бунга рози эмасман,
Чекил ортга эй, ёвуз ажал.
Отам яшар менда, мен билан,
Мангулиги менда бўлар ҳал.

КЎЗЛАРИМГА ТИКИЛМА ЗИМДАН

Кўзларимга тикилма зимдан,
Табассумни дема қарашма.
Юрагимни менинг кўзимдан
Англолмайсан битта қарашда.

Кўзларимга яширин уммон
Ҳам қуёшнинг таганмас нури.
Кўзларимда – бу сирли жаҳон,
Букилмаган қизлик гурури.

Кўзларимда навбаҳор ҳусни,
Қувончларнинг аксу садоси.
Кечаларнинг тим қора туси,
Кундузларнинг ёрқин зиёси.

Кўзларимда – дарёи азм,
Акс этади мавжлари билан.
Кўзларимда – бир дунё назм,
Ўқий олсанг – авжлари баланд.

Кўзларимда – менинг олашим,
Қорачигим – ернинг курраси.
Кулгу билан снган алашим –
Ғалабамнинг битта зарраси.

Кўзларимга боқма олисдан,
Баҳо берма қараган замон.
Ҳар нигоҳим яралур ҳисдан –
Кўзга кўзлар бўлса таржимон.

Ёмғир ёғар кўкатлар узра,
Ювмоқ бўлиб чанғни, губорни.
Ундан кўзим узолмай сира,
Кутмоқдаман бедарак ёрни.

Ёмғир ёғар кўкатлар узра,
Томчиларда акс этар ҳижрон.
Нечун ундан дарак йўқ сира.
Титраб кетар юрагим шу ов.

Ёмғир тинди, кўкатлар узра
Сахий нурин улашди қуёш.
Нурла қулди борлиқ бокира,
Фақатгина менинг кўнглим ғаш.

Ана, ана келмоқда у ҳам,
Бир зумгина шошиб қоламан.
Ёмғирдай ёш тўкибмас, хуррам,
Кулибгина қарши оламан.

ФАВВОРАЛАР

Хусни кўз-кўз фавворалар,
Инжу сочиб овворалар.
Интилару фақат кўкка,
Айланарлар пуч кўпикка.

Бўйга етган қизлар мисол
Осмонларни қилар хаёл.
Билмайдики она ери –
Қўллагувчи чин тақдири.

СИЗНИ ЭСЛАБ...

(Қайи укам Аҳмаджоннинг тўйида ўқилган шеър)

Тўйхонамиз чароғон, дастурхонимиз тўкин,
Бир ёнда алп йигитлар, бир ёнда қизлар гулгун,
Куёв-келин муносиб, файзга тўла тўй бугун,
Фақат ўртар бир армон, қалбимизда бир тугун,
Отажон, Сизни эслаб...

Дилдан хотирлаб Сизни, сўзлагаймиз ушбу кун,
Нуроний чеҳралардан излагаймиз ушбу кун,
Ўхшашингиз тополмай кўзлагаймиз ушбу кун,
Тўйбошимиз қайда деб, бўзлагаймиз ушбу кун,
Отажон, Сизни эслаб...

Ҳамма нарса бор лекин, кўнгил Сизни тилайди,
Ота бўлиб Овамиз бошимизни силайди,
Кўзларига ёш қалқиб, лаблари пичирлайди:
“Кенжатоим, тўйингни қани Отанг кўрсайди”,
Отажон, Сизни эслаб...

Бахтли бўлсин кенжамиз келинг, омад тилайлик,
Асалдай ширин турмуш, соф муҳаббат тилайлик,
Қўша-қўша фарзандлар, соғлиқ-сиҳат тилайлик,
Бугун базми жамшиддир, ўйнайлик ва кулайлик,
Отажон, Сизни эслаб...

Сафимизга кўшилди яна битта оила,
Келинимиз беллашар гўзалликда ой ила,
Шу чароғон тўйхона, карнай-сурнай базм-ла,
Беш ўғил, бешта келин бош эгамиз таъзим-ла,
Отажон, Сизни эслаб...

ҚОР ЁҒМОҚДА

Қор ёғмоқда, тонгдай беғубор
Зарралари пилдираб, шошиб.
Ҳосилидан бўшаган шудгор
Далаларга мўл ҳосил ташиб.

Қор ёғмоқда, бу – дастлабки қор,
Фасли қишнинг тўнғич фарзанди.
Ўнгу сўлда, қаранг, неки бор
Бари оппоқ бўлиб безанди.

Қор ёғмоқда, анов қизалоқ
Кўзларида табассум ғалат.
Атрофига қарамас мутлоқ,
Шошиб элтар кимгадир қорқат.

Қор ёғмоқда: илк севгидай пок,
Муҳаббатдай қуршаб олади.
Ҳаёл билан сирғанаман гоҳ,
Кимдир қордан “копток” отади.

Қор ёғмоқда – мен севган айём,
Мағрур шохлар майин эғилар.
Қордай учқунланган ҳислар ҳам
Қордай секин-секин тўкилар.

ОҚ ЙЎЛ ТИЛАНГ, ОНАЖОН

Кетар бўлди Сиздан олисга,
Ёлғизингиз, севар қизингиз.
Борманг турли хаёл ва ҳисга,
Ёруғ бўлар доим юзингиз.

Оқ йўл тиланг бугун, Онажон.

Умид қилинг, у борар хона
Армонлардан пок, холи бўлар.
Умид қилинг, Онажон, Она,
Қизингиз бахт-иқболли бўлар.

Оқ йўл тиланг бугун, Онажон.

Сиз учирган полапонингиз
Гулга қўнсин мисли бахт қуши.
Доим оқлаб ишонч, шонингиз,
Қутлуғ кундек қулсин турмуши.

Оқ йўл тиланг бугун, Онажон.

Қанотланган полапон мисол
Парвоз қилсин шаффоф орзуси.
Тонгдайин соф муҳаббатда
Порлаб турсин қуёш ёғдуси.

Оқ йўл тиланг бугун, Онажон.

Нурга тўлган айёмлар ҳаққи,
Ширин ташвиш ва ғамлар ҳаққи,
Бирга ўтган шод дамлар ҳаққи,
Кўрмай кетган одамлар ҳаққи,

Оқ йўл тиланг бугун, Онажон.

ОБОДМАҲАЛЛАМ

Ватан ичра танҳо Ватан – маҳаллам,
Қалбим ичра зебо, чаман – маҳаллам,
Не-не улуғ зотлар ўтган маҳаллам,
 Қалбим қувончлари – ободлигингдан.

Хайру саховатда Хотамдай тенгсиз,
Меҳру оқибатда отамдай тенгсиз,
Кўнгил уммонида ноёб бир денгиз,
 Қалбим қувончлари – ободлигингдан.

Кезсам кўзим қувнар – кўчалар гўзал,
Фаҳрим – ҳар бир бино, гўшалар гўзал,
Кундуздай чароғон кечалар гўзал,
 Қалбим қувончлари – ободлигингдан.

Маҳаллам – илк аллам гувоҳидирсан,
Вужуду рудҳимнинг паноҳидирсан,
Тўю тантанамнинг ҳамроҳидирсан,
 Қалбим қувончлари – ободлигингдан.

Сендан ўтган қанча донолар ҳаққи,
Қанча оқил олим, зукколар ҳаққи,
Манглайга битилган бахт сўзи, балқи,
 Қалбим қувончлари – ободлигингдан.

ЗИЛОЛАГА

*(Зилола қизимнинг умр йўлдоши
Маҳмуджон автоҳалокат туфайли
31 ёшида фожиаги ҳалок бўлди)*

Йиғлама қиз, йиғлама,
Йиғлаб бағрим тиглама.
Шундоғам куйган жоним
Энди сан ҳам доғлама.

Шириним, асал қизим,
Ойдан-да гўзал, қизим.
Бахтинг тиниқ бўлсин, деб
Қўйгандим Зилол исм.

Бахтингга кўз тегди, оҳ,
Мағрур бошинг эгди, оҳ,
Ногаҳоний фалокат
Кўз ёшларинг тўқди, оҳ,

Йиғлама қиз, йиғлама,
Йиғлаб бағрим тиглама.

Не кўргилик ўнгми, туш,
Бошгинангдан учди хуш.
Чувалади ўйларинг,
Ҳамроҳинг – муздай болиш.

Тунлар узун, қародир,
Сенинг қалбинг яродир.
Ёринг кетган манзилни
Ўйлаб юрак порадир.

Етти йилга етмаган,
Ширин сўздан ўтмаган,
Бу қандай турмуш бўлди,
Поёнини кутмаган?

Йиғлама қиз, йиғлама,
Йиғлаб бағрим тиглама.

Ўғли борнинг – ўрни бор,
Қаторда қўш норинг бор.
Жонингда талпинган жон –
Севар ёрингдан ёдгор.

Нуради бахт кошонанг,
Шўр эканми, пешонанг,
Тунлар сендан йироқда –
Хун бўлар шўрлик онанг.

Отлар босмаган бу жой –
Босиб ўтар қўша той.
Учганда бўлиб қанот,
Парвозингга турар шай.
Қора бўлса ўн бешн –
Ўн бешиди ёруғ ой.

Йиғлама қиз, йиғлама,
Йиғлаб бағрим тиглама.

ЙЎЛЛАР

Йўллар олис, йўллар узундир,

Етишим душвор.

Йўллар аро жамшид базмдир,

Чорлагай такрор.

Йўлда тўхтаб, ётлар аро

Қилайми базм?

Сен олисда мотамсаро

Йиғлайсан сим-сим.

Бу қандай йўл? На чеки йўқ,

Ва на поёни?

Мотамдасан қалбингда чўғ,

Йўқдир баёни.

Тургандайсан яқинимда,

Олиссан бироқ.

Қарашларинг чақинида –

Ларзаю титроқ.

Қўлларингни чўзгуб мендан

Тилайсан мадад.

Кўмак учун шошиламан,

Ожизман фақат.

Йўлинг олис, титрар танинг,

Ортар аламлар.

Сен томонга йўл олгани

Куяр қадамлар.

Мадад сўраб чўзган қўлинг

Бескор, абасдир.

Танлай – танлай юрган йўлинг

Борса келмасдир.

БАХТ ҚҰШИҒИМ

Айтиб берай, тингла беармон,
Бахт йўғрилган ҳур ёшлигимни.
Қадамнида гуллар нопармон –
Шаффоф нурга туташлигимни.

Қувончимни, кўклам елларим,
Борлиқ олам-жаҳонга элтинг!
Кўнгил рамзи, айтинг гулларим,
Ҳеч армони борми бу элнинг?!

Бахт қўшиғим тингласа само,
Чақноқ юлдуз парпираб ёнар.
Мағрур ой ҳам бугун маҳлиё.
Нур улашиб, бирга қувонар.

Рашқдан булут ёқасин йиртса,
Мен қуёшга қўшилиб кулгум.
Мурғак куртак қуёш-ла бўртса –
Унда пинҳон менинг соф туйгум.

Иқболимни кўриб қўй сен ҳам,
Тўлқинлари гап уқмас денгиз!
Ўксик қалбга бўлолсам малҳам –
Шунинг ўзи қувончдир тенгсиз.

Дил сўзимни эшитгинг ўзинг,
Қалбга қувонч, гулу солган зот!
Сен туфайли шод боқар кўзим,
Мангу гўзал кўринар ҳаёт.

ЛОЛА

Айлаб ишқинг ҳавола,
Қўлимга тутдинг лола.
Юзим ёниб лоладай,
Боқдим ерга уёла.
Ишқнинг изҳори – лола,
Қалбим баҳори – лола!

Лола тутган шух бола,
Қилаверма кўп нола.
Ишқин ошкор этолмас,
Билсанг ахир, қиз бола
Ишқнинг изҳори – лола,
Қалбим баҳори – лола!

Қўлимда қирмиз лола,
Қувончларим шалола.
Қалбимда не борини
Кўзларимдан баҳола.
Ишқнинг изҳори – лола,
Қалбим баҳори – лола!

ҲОСИЛ БАЙРАМИ

Бугун хиёбонлар чорлайди яна,
Замин узра тўшаб олтин поёндоз.
Бугун Ватанимда улкан тантана
Э қалам, энг баланд пардаларда ёз.

Юксалтир осмонга қўшиғим авжин,
Олиб учсин кузнинг мезон шамоли.
Қўшиғимга солай пахтазор мавжин,
Қўшиғимда – олтин қўллар иқболи.

Хаёлдан ўтказиб заҳматли йилни,
Она халқим турар хирмон бошида.
Кўзларида гурур, бутун ҳосилни –
Жаҳон халқларига қилар бахшида.

КЕЛИНЧАГИМ

Келинчагим, келинчагим, келинчак,
Қутлуғ бўлсин, сенга ойдин келажак.

Келинчагим, келинчагим, келинчак,
Шул йигит-ла албат бахтинг кулажак.

Келинчагим, келинчагим, келинчак,
Қайнотанг бор: “Қизим” дея суяжак.

Келинчагим, келинчагим, келинчак,
Қайнонанг бор: онангдан ҳам куйгунчак.

Келинчагим, келинчагим, келинчак,
Сеникидир шул кошона, гул-чечак.

Келинчагим, келинчагим, келинчак,
Насиб этсин сенга қўша беланчак.

ИЛГИЖО

Менга учқур қанот бергил, она табиат,
Зотан, бугун қанотсиз ҳам учмоққа шайман.
Парвозимга мадад бергил, она табиат,
Орзуларим осмонида эркин учай ман.

Лочинларнинг журъатини бергил, табиат,
Сор лочинлар лолу ҳайрон бўлсин ҳавасда.
Бургутларнинг шиддатини бергил, табиат,
Шиддати зўр бургутлар ҳам қолсинлар пастда.

Денгизларнинг қудратини бергил, табиат,
Ҳиссиётлар денгиз мисол қилсин галаён.
Денгиз сатҳи – сийратини бергил, табиат,
Сийратимда покиза қалб бўлсин намосён.

Инсонларнинг қаноатин бергил, табиат,
Инсонгина сабр-бардош нелигин билур.
Оқилларнинг заковатин бергил, табиат,
Фақат инсон ақл ила ҳис-идрок қилур.

Интизорлар муҳлатини бергил, сен ўзинг,
Висолингга зору муштоқ қалбимни тутай.
Бахтиёрлик сурури-ла боққанда кўзинг,
Ҳижрон ғамларини тамом унутай.

ШАҲИДЛАР ХИЁБОНИДА

Хотиралар жунбушга келар,
Сизни ўйлаб, шаҳид кетганлар.
Ватанимда истиқлол кезар
Орзуларин қон-ла битганлар.

Қафасларни қўпрган ният –
Ватан учун истиқлол эди.
Жондан устун келган ҳамият –
Бугунги эрк, истиқбол эди.

Қодирийнинг нигоҳларида –
Қотган армон, мунгни кўраман.
Носирийнинг дил оҳларида –
Озодликнинг тонгин кўраман.

Озод элим, ўтганлар ҳаққи,
Мустақиллик барқарор бўлсин.
Истиқлолим, қуёшдай балқи,
Ватан обод, руҳлар ёр бўлсин.

АНВАР ЮСУПИЙГА

(Ҳазил)

Сочнинг парвариши – тароқ билан,
Эркакнинг мардлиги – ароқ билан.
Донолар бир замон қилгандай нақл,
Етмишга кирганда етаркан ақл.
Азиз бошнинг қадрига етмоқ керак,
Бош учун муҳими – тароқ керак.

Тажрибам кимгадир балки мазмунсиз,
Ўттиз йилки бош юваман шампунсиз.
Совуну шампунлар – сочга не даркор,
Бари бошга зарар – барчаси ишқор.

Бош ювсангиз тиниқ сувнинг ўзига,
Ажойиб кўринар ул Ойдинлар кўзига.
Сочим учун танладим бир жуфт тароқ,
Шул сабаб бош омон, кайф ҳам тароқ.

ҚОРАТЕПА ҚИРЛАРИДА

Қирларда ям-яшил майсалар,
Юзларин нурларда чайсалар.
Адирлар туташиб фалакка,
Кенгликлар завқ солар юракка
Қоратепа қирларида . . .

Шовуллаган теракми, сойми,
Гижинглаган тулпорми, тойми?
Сочларингни силайди сабо,
Бунда қўшиқ ҳар битта наво
Қоратепа қирларида . . .

Яшилликдан ҳапқириб юрак,
Қул стгудек кўринар фалак.
Кўк юзини қучар турналар,
Арғимчоқда учар турналар
Қоратепа қирларида . . .

Зумрад қирдан осмонга қадар –
Маликанинг рақсидек дилбар.
Эҳтиросу завқларинг жўшиб,
Туғилади ойдин бир қўшиқ
Қоратепа қирларида . . .

ТЎРТЛИКЛАР

Тумансимон эмас куйларим,
Кундуз тарқаб, тонгда қоришса.
Юлдузсимон эмас ўйларим –
Кундуз сўниб, тунда ёришса.

Вафо билан гул узсанг,
Булоқ бўлиб қондиргум.
Ҳавас учун кўз сузсанг,
Олов бўлиб ёндиргум.

Ўроқнинг дамидай ой сузар,
Ёритмоқ бўлади тун қаърин.
Туннинг нигоҳида ўй кезар,
Аритмоқ бўлади дил зорин.

ЧАҚМОҚ

Ларза солиб бир тутам чақмоқ
Йиртди кўкнинг бўғиқ пардасин.
Коиотни ёритди, бироқ
Зумда ўчди, қолмай шарпаси.

Ҳаётда бор шундай одамлар –
Ҳайқирғи чақмоқ мисоли.
Умри ўтиб кетар бесамар,
Қолмас на ном, на бир тимсоли.

ЮЛДУЗ УЧАР...

Юлдуз учар,
Учар хаелим,
Қайлардасан, офтобжамолим?
Юлдуз ёнар,
Ёнаман мен ҳам,
Балки сен ҳам ёнурсан шу дам.

Ой ҳам кетди
Тўлишиб роса,
Кечмишлардан айлаб хулоса.
Тундан олган таассуротларин
Ҳаммасини кимгадир айтса.

Бўзарар тонг
Сокин, жунжикиб,
Йўлларингга қолдим кўз тикиб.
Ёришар тонг офтоб нуридан,
Мен ёнаман юрак қўридан.

УЛОҚДА

Кумуш қишнинг оппоқ бағрида
Пишқиради улоқчи отлар.
Йўқ, отлармас оқлик наҳрига
Ёйилмишдир юзлаб муродлар.

Ғиротингиз суворий оға,
Сизни мақсад сари йўллагай.
Кимки минса мурод отиға
Мир Алишер руҳи қўллагай.

КЎКДА ОФТОБИМ

Тонг юлдузи қайга йўқолди,
Қайга кетди юлдузлар кулиб?
Тун пардаси қайдан жой олди,
Қайга кетди сирдош Ой тўлиб?

Қани мени имлаган юлдуз,
Йўқ эканми ҳижронга тоби?
Беркинибди барчаси унсиз,
Кўкда яна – нурли ОФТОБИМ!

УСТОЗ

Йиллар бирин-бири қувалаб,
Ўтар экан сездирмай гоҳо.
Лек биринчи устоз, илк талаб –
Хотирангда қоларкан танҳо.

Алифбедан коинот қадар –
Бўлса қанча босган йўлимиз
Йўллар аро олтин зиналар –
Қўйган устоз, Сизнинг қўлингиз.

Шогирдингиз эҳтиромини
Дилдан жўшиб қилади баён:
“Она” билан “Ватан” номини
Ёздирганда бизга ёнма-ён.

Барчамизга баробар устоз,
Барчамизга она бўлгансиз.
Ватан каби меҳрибон, мумтоз
Қалб тўрида мангу қолгансиз.

* * *

Қоядаги қўш қайин,
Силкинар сирли, майин.
Ўн тўрт кунлик ойдайн
Тўлиб келай қошингга.

Толиққанда мадоринг,
Номинг куйлаб, бедоринг,
Азизинг, вафодоринг
Бўлиб келай қошингга.

Ёнингдан қизлар хандон
Ўтганда бўлиб армон.
Бахтинг куйлаб бегумон
Кулиб келай қошингга.

На ҳижрону на алам,
Буколмагай иродам.
Бир кун дейсан ўзинг ҳам:
“Қойилман бардошингга!”

СЕН БОРСАНКИ

Сен борсанки – ҳаёт бебаҳо,
Олам гўзал қуринар чунон.
Нолишларни билмайман асло,
Юрагимни ўртамас ҳижрон.

Сен борсанки – иқболим баланд,
Бахти бекам бўлиб юраман.
Сен борсанки – қувончга пайванд,
Шодликларга тулиб юраман.

Сен борсанки – насибам тугал,
Ҳар мушкулга етур саботим.
Сен борсанки, ҳаётим асал,
Ифтихордир қўшиқ, баётим.

Сен борсанки – юракда гурур,
Ҳар мушкулки ҳал бўлур осон.
Сен борсанки – кўзларимда нур,
Сен бахтимга мангу бўл омон!

Порлаб тонгда сўнгги юлдузлар.
Билмам ердан ненидир излар.
Тунда келин узатиб келиб,
Тонгда Ойни кузатиб қайтди.
Зухро юлдуз парпираб, кулиб,
Келинчакка илк салом айтди.

МАДҲИЯ

Давраларнинг тури бугун пахтакор деҳқон учун,
Қалбимизнинг қўри бугун пахтакор деҳқон учун,
Карнайларнинг жўри бугун пахтакор деҳқон учун,
Куй-қўшиқнинг зўри бугун пахтакор деҳқон учун.

Сизга эрур олтин кузнинг файз тўла саховати,
Сизга эрур Ой, Қуёшнинг нурлари, ҳарорати,
Сизга эрур тоза қалбнинг меҳрию муҳаббати,
Сизга эрур куй-ғазалнинг санъати, назокати.

Кел, бир ўпай пешонангдан, пахтакор дугонажон,
Элга берган дурдонангдан, пахтакор дугонажон,
Қуёш ўпар хирмонингдан, пахтакор дугонажон,
Кўнгил ҳам тоғ паймонангдан, пахтакор дугонажон.

Сиз азалдан ваъдаларни дўндирувчи азамат,
Чўл бағридан дуру олтин ундирувчи азамат,
Шоиру бастакорга завқу илҳом бағишлаб,
Қаламларин янги шеърга йўндирувчи азамат.

КЕЧИР МЕНИ

Кечир, сени севолмадим ҳеч,
Гарчи сенга ҳурматим баланд.
Исминг мени этса-да нотинч
Бир синглингдай тилайман омад.

Ранжимагин, бевафо дея,
Бевафومان дсмайман мудом.
Бўлса ҳамки бу юрак қоя,
Қалбга буйруқ беролмас одам.

* * *

Толдим сенинг таъқибларингдан,
Эркинликни инкор этувчи.
Ўйчан нигоҳ – рақибларингдан –
Қалбинг сирин ошкор этувчи.

Оҳ, боқурсан синовчан, ўйчан,
Тиқиласан, хурсинасан жим.
Куз узмайсан гўёки кукдан
Янги юлдуз топган мунажжим.

Сўзла ахир, сўзла борини
Толдим, толдим соқов нигоҳдан.
Тўжиб солу қалбинг зорини,
Мадад сўра ёлғиз Оллоҳдан.

МУНДАРИЖА

Қуёш юрти	3
Нашида	5
Ёғдулар	6
«Тунда ойнинг ҳилоласи...»	7
Қалбим	7
Соғинч	8
Раҳм билмас	8
Хотира	9
«Ўтар кунлар, ўтар ойлар ҳам...»	9
Навниҳол	10
Кимни кутар	10
Қадрим	11
Манзара	11
Бўлса бордир.	12
Хаёлим	12
Баҳор	13
«Қайларгадир шошилар юрак...»	13
Эслайман сени	14
Онагинам	15
«Дарё шовуллайди...»	16
Одамлар	16
Сумалак	17
Дам олиш кунини	19
Шодлигимнинг боиси	20
«Ёлғиз мен уйдаяман, мудроқ хонада...»	21
Болакай	21
Хотира хиёбонидаги ўйлар	22
Қўш келин	23
Муҳаббат	23
Оқ қоғоз	24
Мен сизни қўмсайман	25
Мавлудахон	25
Вафо мадҳи	26
Гул соғинчи	27
Алп Жамолга	27
Алла	28
Онажоним, хаёлимда – Сиз	29

Тиш васфи	31
Манзиллар	32
Тўйда	33
«Кетмангиз, кетмангиз баҳор еллари...»	33
Мурғак муҳаббат	34
Отажон	35
Кўзларимга тикилма зимдан	37
«Ёмғир ёғар кўкатлар узра...»	38
Фавворалар	38
Сизни эслаб	39
Қор ёғмоқда	40
Оқ йўл тиланг, Онажон	41
Обод маҳаллам	42
Зилолага	43
Йўллар	45
Бахт кўшиғим	46
Лола	47
Ҳосил байрами	48
Келинчагим	48
Илтижо	49
Шаҳидлар хиёбонида	50
Анвар Юсупийга	51
Қоратепа қирларида	52
Тўртликлар	53
Чақмоқ	53
Юлдуз учар	54
Улоқда	55
Кўкда офтобим	55
Устоз	56
«Қоядаги кўш қайин...»	57
Сен борсанки	58
«Порлаб тонгда сўнгги юлдузлар...»	58
Мадҳия	59
Кечир мени	59
«Толдим сенинг таъқибларингдан...»	60

Адабий-бадiiй нашр

РАҶИМА СОДИҚОВА

МЕН СИЗНИ ҚЎМСАЙМАН

Шеърлар

Муҳаррир	Гавҳар МИРЗАЕВА
Бадiiй муҳаррир	Баҳриддин БОЗОРОВ
Техник муҳаррир	Елена ДЕМЧЕНКО
Мусахҳид	Наргиза МИНАҲМЕДОВА
Компьютерда саҳифаловчи	Феруза БОТИРОВА

ИБ № 4111

Босишга 02.12.2005й.да рухсат этилди. Бичими 84x108 1\32.

Босма тобоғи 2,0. Шартли босма тобоғи 3,36.

Адади 1000 нусха. Буюртма № 240.

Баҳоси келишилган нарҳда.

«Янги аср авлоди» нашриёт-матбаа марказида тайёрланди.

«Ёшлар матбуоти» босмахонасида босилди.

700113. Тошкент, Чилонзор-8, Қатортол кўчаси, 60.